

Foredrag i Sølieutenant-Selskabet

Tirsdag den 21. Februar 1928.

Videregaaende Søofficersuddannelse
i forskellige Lande.

Mine Herrer!

Paa den ærede Formands Opfordring skal jeg i Aften have den Ære over for Selskabets Medlemmer at fremkomme med nogle Bemærkninger af marineorganisatorisk Art, og jeg har hertil valgt den videregaaende Søofficersuddannelse, saadan som den drives i forskellige Lande.

Undervisningsspørgsmaal har altid - ogsaa for de, der ikke til daglig beskæftiger sig dermed - en ikke ringe Interesse, og Synspunkterne kan her ofte staa ret skarpt over for hinanden. Grunden hertil er vist netop den store Betydning som al Undervisning indenfor Marinen har; det er gennem Undervisningen og Uddannelsen, at Personellet karakteriseres og dygtiggøres til at arbejde i Flaaden.

I det store og hele vil man se, at Undervisningsplanerne inden for de forskellige Landes Mariner ikke er saa meget forskellige, hvad der jo ogsaa maa synes ret forstaaeligt, da Formaalet med denne Undervisning overalt saa at sige er den samme.

At der ofte i Detaillerne er endogsaa stor Forskel paa Undervisningsformen forskellige Steder, er kun en naturlig Følge af de nationale Karakterejendommeligheder.

Det er interessant at se, at ^{naar} et nyt Princip eller en ny Tankegang dukker op i det ene Land, fremkommer noget lignende eller tilsvarende enten samtidig eller kort efter i flere andre Lande. Saaledes f. Eks. m.H.t. Rekrutteringen af Kadetter. Her var Sverige et af de første Lande, der indførte

Examen artium som Adgangsbetingelse for Optagelse paa Kadetskolen; kort efter kom vi ind paa det samme her i Landet, og i England indførtes denne Antagelsesmaade kort før Krigen, sideløbende med den gamle Antagelsesmaade. I Tyskland fordres nu paa tilsvarende Maade fra en Skole eller Lærestanstalt et Afgangsbevis, der ogsaa giver Adgang til Universiteterne, paa det nærmeste svarende til vor Artium. Ogsaa i Norge har man diskuteret Spørgsmaalet ivrigt, men har her bibeholdt Fordringen om Koffardifart inden Optagelsen paa Kadetskolen. Alt dette kun som et af de mange Eksempler paa, at nye Principper saa at sige samtidig trænger sig paa i de forskellige Lande. - Ganske naturligt kommer det jo af hele den tekniske og i andre Tilfælde sociale Udvikling.

Hvad nu den videregaaende Undervisning angaar - den Undervisning, der ligger efter den egentlige Kadetskole - er denne egentlig først kommet til efter Midten af forrige Aarhundrede.

I Sejlskibstiden var en saadan planmæssig, videregaaende, teoretisk Undervisning for Søofficerer ikke paakrævet; men ved Dampens Indførelse og Teknikkens rivende Udvikling er det efterhaanden blevet ganske uoverkommeligt at bibringe unge Mennesker de nødvendige Kundskaber i Løbet af Kadetaarene, hvor den praktiske Uddannelse er mindst lige saa vigtig som den teoretiske.

Der findes derfor nu - vist i alle Lande - Skoler eller Kursus, der efter Kadetuddannelsen giver Søofficererne de Kundskaber, der er nødvendige for Bestridelsen af de højere Stillinger inden for Flaaden, dels ved en Fortsættelse af Undervisningen i de Fag, der alt er paabegyndt paa Kadetskolen, dels ved Undervisning i Fag, der ikke kendes fra Kadetskolen.

Ved Betragtning af denne senere Undervisning er der to Spørgsmaal, der straks melder sig, nemlig

- 1) skal Undervisningen være obligatorisk? og
- 2) skal Søofficererne uddannes til Specialister?

Begge Spørgsmaal besvares paa forskellig Maa-

de i forskellige Lande. Dog synes det m.H.t. obligatorisk eller ikke obligatorisk Undervisning de fleste Stedet at være saadan, at det faste Kursus efter Kadetskolen er obligatorisk, medens senere Kursus i og før sig er frivillige, men paa den anden Side ofte en Betingelse for overhovedet at naa de højere Grader; derved bliver Frivilligheden jo tvivlsom.

Spørgsmaalet om Specialuddannelse har ivrigt været drøftet i de fleste Lande, maaske mest i Amerika (de forenede Stater) og i Norge. Der kan sikkert ogsaa siges meget pro et contra i denne Sag, og hvad der passer for en stor Marine, passer ikke for en lille. Under store Forhold, hvor det er muligt at faa et stort Antal Specialister af hver Art - og der er jo ikke saa mange, højst en halv Snes Stykker - forekommer det mig naturligt at hver Søofficer-efter at have erhvervet sig en grundig almen Uddannelse - bliver særlig uddannet i en bestemt Retning og derefter fortrinsvis benyttet i sit Speciale; man opnaar herved utvivlsomt det største Udbytte af Personnellets Effektivitet.

I et lille Land er en saa gennemført Specialisering derimod næppe mulig, idet forskellige andre Hensyn vil hindre, at Specialisternes Kundskaber bliver udnyttet paa en hensigtsmæssig Maade, og den enkelte Officer maa kunne bruges til flere forskellige Ting; men paa den anden Side maa der nødvendigvis findes specialuddannede Søofficerer baade med Hensyn til Vaabnenes Konstruktion og deres Anvendelse. Man maa her finde en passende Middelvej, saaledes som jeg f.Eks. tror, man i denne Henseende har fundet ~~den~~ her i Landet.

Spørgsmaalet er imidlertid ikke afgjort med disse korte Bemærkninger; men det vil føre for langt her at gaa nærmere ind paa det.

4

Jeg skal derimod nu gaa over til Undervisningsformerne i forskellige fremmede Mariner og skal først nævne Forholdene i vort Naboland Sverige.

Der findes her den saakaldte Søkrigshøjskole.

Undervisningen gives her i et etaarigt almindeligt Kursus for yngre Søofficerer samt i forskellige højere Kursus for Officerer, der skal have gennemgaaet det almindelige Kursus.

Der er 5 højere Kursus, nemlig det almindelige højere Kursus, det højere Kystartillerikursus (der er delt i to sideordnede Afdelinger) samt de højere Artilleri-, Torpedo- og Minekursus; heraf er Kystartillerikursuset og Artillerikursuset to-aarige, de andre Kursus er et-aarige.

I det almindelige Kursus, som var for yngre Søofficerer, gives Undervisning i forskellige Fag, der fremmer Dygtigheden i Tjenesten i al Almindelighed.

Følgende Fag skal nævnes: Strategi, Taktik, Forbindelsestjeneste, Luftkrigskunst, Kystfæstningslære, Landkrigskunst, Artilleri, Søminelære, Matematik.

I det almindelige højere Kursus gives der fortsat Undervisning i de samme Fag som i det almindelige Kursus samt i Fag, der dygtiggør Officererne til Tjeneste ved Stab om Bord og i Land; nemlig Marineorganisation, Folkeret, Skibbygning og Maskinlære, endvidere afholdes Søkrigsspil.

I de andre højere Kursus undervises i Henhold til den Betegnelse Kursuset har.

Undervisningen i det almindelige Kursus og i det højere Artillerikursus er delt i to Afdelinger, 1 for Søofficerer og 1 for Officerer af Kystartilleriet.

Undervisningen foregaar i Foredragsform, men Eleverne har ogsaa selv Hjemmearbejde, idet de afholder Foredrag, deltager i Søkrigsspil og udarbejder større skriftlige Opgaver.

Det almindelige Kursus, der var 1 aarigt, begynder hvert Efteraar, og Arbejdsaaet regnes til 6½ Maaned. Gennemgang af dette Kursus er obligatorisk for alle

Søofficerer og Officerer ved Kystartilleriet, idet der i Bestemmelserne staar: "Til det almindelige Kursus beordres efter Tur yngre Officerer ved Marinen, der ved Undervisningens Begyndelse har gjort Tjeneste som Officer i ca. 4 Aar eller derover, og som ikke tidligere har gennemgaaet dette Kursus. Officerer, der ikke opnaar tilstrækkelig god Bedømmelse, har Ret til at gaa om een Gang" Kursus 'et afsluttes med en Eksamen, men ogsaa for de i Løbet af Undervisningstiden udførte Arbejder gives der Bedømmelse.

Dette almindelige Kursus svarer i det Store og Hele til vor Officersskole.

De højere Kursus begynder hvert andet Aar, og Arbejdsaaet regnes ogsaa her til 6½ a 8 Maaneder. Til at gennemgaa disse Kursus, beordres - efter Ansøgning - et vist af Kongen nærmere fastsat Antal Officerer, der i Reglen skal have gennemgaaet det almindelige Kursus. Disse højere Kursus er saaledes ikke obligatoriske. Hvert Kursus afslutter med en Eksamen, og saavel Chefen for Søkrigshøjskolen som Lærerne afgiver deres Bedømmelse af Eleverne.

Noget tilsvarende til disse højere Kursus findes ikke her i Landet; derimod svarer det saakaldte udvidede Kursus for Søofficerer nærmest til nogle i 1923 indførte Forelæsningskursus for ældre Søofficerer; disse Kursus afholdes med visse Mellemlum og Foredrag holdes saavel i Stabsfag som i tekniske Fag. For Tiden er et saadant Kursus i Gang og heri deltager Kommandørkaptajner og Kaptajner. Ialt skal der afholdes 58 Foredrag. Der afgives ingen Bedømmelse for Eleverne.

Disse forskellige Bestemmelser for den svenske videregaaende Uddannelse for Søofficerer findes i et "Reglement for Uddannelse af Marinens faste Officerer af 17/9 1923 med senere Andringer, senest af 13/10 1927".

Fra svensk Søofficersside fremhæves den grundige og planmæssige Uddannelse, der herved gives Officererne i teoretisk Henseende, men samtidig udtales ogsaa Frygten for, at Søofficererne i de yngre Aar faar for lidt prak-

tisk øvelse, idet der ganske vist til de ovennævnte forskellige Kursus ogsaa i Følge Bestemmelserne føjes en vis praktisk Uddannelse; men dette synes ikke at være gennemført, saaledes at der er en Fare for, at man lægger for megen Vægt paa Teorien. Ligeledes mener man, at der er taget for lidt Hensyn til den egentlige Stabsuddannelse, idet der herom i Bestemmelserne kun anføres: "Uddannelse til Stabstjeneste faas dels i Søkrigshøjskolens højere, almindelige Kursus, dels ved praktisk Tjeneste i Stabe om Bord og i Land"; men Stabstjeneste som Fag doceres ikke i noget af de forskellige Kursus.

Af de større Lande synes Japan at lægge mest Vægt paa en højere sømilitær Uddannelse, og her er de mest detaljerede og forskelligartede udvidede Kursus. Foruden en Del Specialskoler har de et saakaldt Naval higher College, hvor et Kursus varer 2 Aar; ellers er det almindelige overalt kun 1 Aar eller mindre. Dog var de videregaaende Kursus før Krigen paa det tyske Marine-Academie ogsaa 2 aarige.

Det kan have sin Interesse at se hvilket Formaal de forskellige Lande sætter for den videregaaende Uddannelse; saaledes synes Tyskland og Japan at lægge mest Vægt paa den mere videnskabelige Uddannelse, idet det i den tyske Bestemmelse for Marine Akademiet hed, at Hensigten var "at Give Søofficererne Lejlighed til at fortsætte deres videnskabelige Uddannelse og derved dygtiggøres til de højere Stillinger i Flaaden". Som bekendt er det nu ifølge Versaillesstraktaten Tyskland forbudt at give saavel Sø- som Landofficerer nogen videregaaende Uddannelse.

Den japanske Anordning siger: "The Naval higher College skal give Søofficerer og Ingeniører en videregaaende Undervisning i Videnskab og Krigskunst".

De andre Lande, Frankrig, England og de forenede Stater og Italien synes at lægge mere Vægt paa den egentlige Stabsuddannelse, saaledes hedder det m.H.t. den tyske "Ecole de guerre Navale": "Skolens Opgave er at give det størst mulige Antal Søofficerer Kundskab om

7.

Krigens Principper saaledes som de udledes af et fortsat Studium af Krigshistorien for i vor Flaade at skabe et ensartet Syn paa Krigsførelsen".

I England er Opgaven for de udvidede Kursus ved Naval war College at dygtiggøre yngre Captains til at føre Kommando paa Søen; men ofte deltager baade ældre og yngre Søofficerer i disse Kursus.

I de forenede Stater er det United States Naval War College, der giver den videregaaende Undervisning; dette College blev oprettet i 1884 og Formaalet opgaves den Gang blot som værende at afholde specielle Fagkursus for Søofficerer. Senere definerede Admiral Sims Skolens Opgave saaledes: "Hovedopgaven for Naval War College er at studere Krigsførelsens Principper, at uddrage de praktiske Resultater af disse Princippers Anvendelse i moderne Søkrig og derved træne Søofficerernes Hjerner til præcist og hurtigt at kunne anvende ~~disse~~ Principperne paa rigtig Maade.

Til Sammenligning med disse forskellige Bestemmelser skal jeg nævne Formaalet med vor Officersskoles Afdeling for Søofficerer, der i Bestemmelserne for Skolen er angivet saaledes: "at give Søofficerer en videregaaende Uddannelse i specielle Fag".

Vi skal nu gaa over til at se lidt nærmere paa enkelte af disse Lande, og jeg skal først behandle Forholdene i Frankrig; Oplysningerne stammer her fra en af Orlogskaptajn Lemboke udarbejdet Rapport fra et Studieophold ved Ecole de guerre Navale.

Som jeg nævnte før, er "Ecole superieure de la Marine" nedlagt - det skete i 1921 - og erstattet af "Ecole de guerre Navale" og "Centre des haute Etudes".

Ingen af de to Kursus er obligatoriske. Paa "Ecole de guerre Navale" optages Lieutenants de vaisseau efter skriftlig Ansøgning indsendt ad Tjenestevejen og med Bemærkninger af deres Foresatte. Ansøgerne skal have været mindst 2 Aar i Graden og ikke over 6 samt have mindst 2 Aars Søfart som Lieutenants de vaisseau. Foruden Ansøgningen skal der indleveres et skriftligt Arbejde, der viser Vedkommendes

intellektuelle og tekniske Standpunkt samt hans kritiske Sans. En Dommerkommitte bestaaende af en Admiral og 2 ældre Søofficerer udvælger de Arbejder, der findes værdige, og Forfatterne skal derefter mundtlig forsvare deres Arbejder.

Elevantallet fastsættes hvert Aar af Ministeriet og Bedømmelsen af de indleverede Arbejder er Grundlaget for Udvalgelsen af de Officerer, det tillades at gennemgaa Skolen. Denne varer 12 Maaneder og Begynder hvert Aar i November. Fagene deles i Hovedfag og Bifag; til de første hører Taktik, Strategi og Stabstjeneste, til de sidste en Del tekniske Fag, international Ret, Administration m.m.m.

Ved Skoleaarets Afslutning underkastes Eleverne en skriftlig og mundtlig Examen og bedømmes foruden af en særlig Dommerkommitte ogsaa af Lærerne og Skolechefen saavel for Examensarbejderne som for de i Aarets Løb udarbejdede Afhandlinger.

De Officerer, der har gennemgaaet Ecole de guerre Navale og ved Afgangen har opnaaet et tilstrækkeligt højt Pointsantal, bliver senere kun udkommanderet enten som Skibschefer eller til Tjeneste i Stabe og Stabspersonel udtages i det Hele taget kun blandt Officerer, der har været paa Skolen.

Til at gennemgaa "Centre des hautes études", hvis Formaal var at uddanne et bestemt Antal Officerer til Stabschefer og højere Chefsposter, antages Capitaines des fregate og Capitaines de vaisseau efter skriftlig Ansøgning, der ledsages af Bemærkninger af de forskellige Foresatte, Adgang til at ansøge har Capitaines de fregate, der har været mindst 2 og højst 7 Aar i Graden og som har mindst $1\frac{1}{2}$ Aar Søfart som Capitaines de fregate; endvidere Capitaines de vaisseau, der har været mindst 4 Aar i Graden. I Modsetning til "Ecole de guerre Navale" maa ved "Centre des haute Etudes" ikke optages fremmede Officerer. Undervisningen begynder hvert Aars 1. Januar og varer 7 Maaneder; den omfatter udelukkende Stabsfag saasom Organisation, Taktik, Strategi m.m.

I Løbet af Undervisningstiden skal Deltagerne udarbejde to større skriftlige Afhandlinger efter opgivne Emner, nemlig dels en ren maritim Operationsplan, dels en maritim Opera-

tionsplan combineret med Landstyrker. Ogsaa dette Kursus afslutter med en Examen.

I Italien er den videregaaende Søofficersuddannelse ordnet paa en ganske tilsvarende Maade som i Frankrig; men der findes det særlige Forhold ved de italienske Kursus, at de er direkte underlagt Chefen for Marinestaben og paa en Maade arbejder for denne f. Eks. med Hensyn til Søkrigsspil. I Frankrig staar de omtalte Skoler under en Officer af Admiralsklassen, der igen er underlagt Marinestabschefen; men der findes ikke det Samarbejde og den Vexelvirkning, som der findes i Italien. *Frankrig*

I England findes der en overmaade Mængde kortere og længere Kursus af forskellig Art, dels ved Royal Naval war College, dels ved Greenwich College, dels ved de forskellige Flaadestationer.

For Forfremmelse fra Sub-Lieutenant til Lieutenant kræves at de paagældende har bestaaet en Prøve i Sømandskab, Navigation, Maskinlære, Artilleri og Søminelære.

For yngre Officerer - Lieutemants og Lieutenant-Commanders - findes forskellige Specialkursus nemlig i Navigation, Artilleri, Søminelære og Maskinlære, der er frivillige og hvertil fordres gode Recommendationer fra Vedkommendes Foresatte. Disse Kursus afholdes hvert Aar i Greenwich og bestaar af en teoretisk og en praktisk Del; den teoretiske Del varer 1 Aar, undtagen i Navigation, hvor det varer $\frac{1}{2}$ Aar; den praktiske Del varer 8 Maaneder i Artilleri og Søminelære, 12 Maaneder i Maskinlære og 3 Maaneder i Navigation. - De bedst bestaaede Officerer ved disse Kursus gives der Lejlighed til at gennemgaa et udvidet Kursus, der i Artilleri og Torpedolære varer 6 Maaneder, ved Uddannelse til Tjeneste i Maskinen 2 Aar.

Naar en Officer har bestaaet Prøverne ved et saadant Kursus og faaet Certifikat som Specialist kan han senere gennemgaa kortere Kursus i samme Fag for at holde sine Kundskaber vedlige.

Paa Naval war College i Porthmuth afholdes Kursus for Officerer af Admirals- Kommandørs- og Kaptajns Klasserne;

disse Kursus varer i Reglen 2 a 3 Maaneder og er af ret alsidig Art, saaledes er der f. Eks. i Januar Maaned i Aar paabegyndt et Kursus paa 2 Maaneder, h hvoraf 3 Uger tilbringes paa Artilleriskole, 3 Uger paa Torpedoskole, 1 Uge til Navigationsundervisning, $1\frac{1}{2}$ Uge til Signalundervisning og $\frac{1}{2}$ Uge til Foredrag om Luftvaesen; yderligere skal der afholdes Foredrag i Skibbygning, Maskinlaere og militaer Rettergangsmaade

I dette Kursus skal deltage 1 Viceadmiral 3 Kontreadmiraler foruden Captains og Commandors.

Foruden disse tekniske Kursus findes der saerlige Stanskursus saavel for aeldre som for yngre Sjøofficerer.

Jeg skal nu gaa over til at behandle Forholdene i de forenede Stater og skal i den Forbindelse nævne nogle Udtalelser af Admiral Sims, som han fremkom med i en Tale, han holdt, da han første Gang efter Krigen - det var i 1919 - igen aabnede the Naval war College som Chef for denne Institution.

Admiral Sims søger i denne Tale at paapege Betydningen og Nødvendigheden af-ogsaa efter at de første Læreaar er færdige - at studere Krigens Problemer og at træne sig i klar og logisk Tankemaade, og han siger, at Nødvendigheden heraf gik op for ham med en slaaende tydelighed under den sidste Krig. Der blev begaaet mange Fejl, hvorved Personel og Materiel blev udsat for unødvendig Fare - udelukkende p. G. a., at de paagældende Officerer i alt for ringe Grad var vænnet til ud af en given Situation eller givne Forhold logisk at drage en fornuftig Slutning; og dette mener Admiral Sims næsten udelukkende maa tilskrives Mangel paa Training og Øvelse i saa Henseende.

Admiralen giver et Eksempel herpaa:

En Konvoy skal gennem et udstrakt Undervandsbaadsfelt og har kun et utilstrækkeligt Antal Jagere til Dækning. Da Konvojen nærmer sig Under-

vandsbaadsfeltet, sender den Kommanderende Halvdelen af Jagerne langt i Forvejen for at "trykke" Undervandsbaadene og beholder kun Halvdelen ved Skibene, der skal dækkes. Desværre nævner Admiralen ikke hvorlangt i Forvejen Jagerne blev sendt - det kunde jo have været ganske morsomt at se hans Syn paa Forholdet mellem Fjærndækning og Nærdækning - men efter hans Konklusion, maa det have været meget for langt, idet Admiralen med stærke Ord fordømmer denne Handlemaade og siger, at det maa tilskrives den Kommanderendes Mangel paa en klar og logisk Opfattelse af Sagen; og han mener, at en Officer, som havde faaet en passende Training i paa en fornuftig Maade ~~XXX~~ at tænke logisk ikke vilde have gjort sig skyldig i en saadan alvorlig Fejl.

Admiral Sims paastaar at langt Størstedelen af saadanne Forseelser under Krigen er begaaet af de saakaldte "praktiske Officerer", hvorved han forstaar saadanne Officerer, som fuldt og fast tror paa, at naar man blot gør sin Pligt paa Søen til det yderste gennem alle Grader, saa vil man derved have faaet den bedste Uddannelse til ogsaa at kunne brstride de højeste Poster under Krig. Og Admirals Tale - siger han - gaar ud paa at vise det forkerte i denne Opfattelse.

Der maa aabenbart i de forenede Stater tidligere have været en ret stærk Modstand mod al Officersundervisning efter Kadetskolen, men det synes som om Krigen har aabnet øjnene paa de fleste for Berettigelsen og Nødvendigheden af saadan videregaaende Studier.

Hovedformaalet med Naval war College er at studere Krigens Principper, saaledes som de er fremsat af de store Førere, at uddrage den praktiske Brug af disse Principper under ~~moderne~~ moderne Forhold, og paa dette Grundlag traine Søofficererne til den højeste Grad af Nøjagtighed og Hurtighed i

alle Afgørelser paa Grundlag af den saaledes tilegnede Viden.

Enhver Søofficer forstaar, at man maa vide, hvordan man skal anvende Flaaden, hvis man overhovedet skal kunne gøre sig gældende i strategiske og taktiske Situationer; men - siger Admiralen - der er sikkert alt for mange Officerer, der gaar ud fra, at denne Viden kommer ganske af sig selv som et Resultat af en samvittighedsfuld Opfyldelse af deres Pligter, efterhaanden som de gennem Aarene faar større Kommando og større Ansvar.

Dette, den praktiske Mands Synspunkt er ganske vist rigtigt til en vis Grad, nemlig for mere underordnede Kommandoer, saasom vagthavende Officer i større Skibe, Næstkommanderendestillinger, og Chefer for mindre, enkelte Fartøjer; men - siger Admiral Sims - saa snart Talen bliver om Chefer for større Enheder, for Flotiller og Eskadrer, gælder det te ikke mere, saa meget mere som disse Menneskers Tjeneste i Krigstid er meget forskellig fra, hvad den er i Fredstid.

Admiralen fremsætter igen et Exempel:

Den amerikanske Flaade er mobiliseret ved Hampton Road og bestaar af over 300 Enheder af alle Kategorier. En europæisk Magt har erklæret Krig og vil erhverve sig en Operationsbasis et Sted i det karibiske Hav. Flaaden, der er den amerikanske overlegen, er afgaaet fra Europa.

Hvorledes - spørger Admiralen - kan den amerikanske Øverstkommanderende og hans underordnede Admiraler i Fredstid erhverve sig Kendskab til Krigen og til den teoretiske Training i Tankegangen, der kan sætte dem i Stand til at fremsætte og udføre den nødvendige strategiske Operationsplan, at organisere Styrken netop paa ~~den~~ den for Situationen mest effektive Maade og at bruge den med ~~den~~ Held i den endelige Kamp?

Hvad der hertil fordres er hovedsagelig teoretiske Studier. Tidligere Erfaringer i almindelig Flaadetjeneste vil ikke være af megen Værdi. Derimod vil et grundigt Kendskab til Krigsførelsens Principper, frengaaet af Studiet af de store Førere, være uundværligt. Men en saadan Kendskab kan kun med Held anvendes af Mennesker, hvis Hjerne er trainet i Løsningen af netop saadanne Problemer og i Formuleringen af Ordre, som kan sikre, at den Kommanderendes Hensigter bliver udført i fuld Overensstemmelse med hans Planer.

Admiral Sims betragter det som indlysende, at jo tidligere Søofficerer begynder Studier af denne Art, jo bedre. Dette synes jeg dog ikke helt, man kan indrømme. Der er saa mange Ting en Søofficer nutildags skal kunne, og af disse bygger en ikke ringe Del paa Routine og Detailkendskab, der er ganske nødvendigt for Tjenestens Udførelse. Disse Ting maa læres i de yngste og yngre Aar, og hvis man for tidligt indfører de større Fag og Stabsfagene, troet jeg let man risikerer, at det mere om jeg saa maa sige haandværksmæssige lægges til Side eller betragtes som underordnet, og dette er i hvert Tilfælde ubeldigt.

Jeg skal nu ikke trøtte med flere af disse Udtalelser i al Almindelighed; men jeg vil kun gerne nævne, hvad Admiral Sims siger særlig med Henblik paa Søkrigsspil, nemlig at de forholder sig til virkelige Flaadeøvelser, ligesom Datterskydning og Skydning med Instruktionskanoner forholder sig til Kaliberskydning.

Søkrigsspillene er lige saa nødvendige for Officerer, der vil øve sig at behandle Flotiller og Flaader, som Datterskydning og Instruktionskydning er for Folk, der skal uddannes til Kanonskytter. Begge Dele - saavel Datterskydning som Søkrigsspil - er nødvendige og maa anvendes dels som indledende øvelser dels af økonomiske Grunde og for ikke at udsætte Matriellet for unødvendigt Slid.

I Krigen saa man - siger Admiral Sims -

at den virkelige Anvendelse af Flaadestyrker meget ofte faldt sammen med, hvad man havde set ved Krigsspillene.

Det forekommer mig, at disse forskellige Udtalelser af en fremragende Søofficer, der har gjort Verdenskrigen med, ikke er uden Interesse, og jeg har derfor tilladt mig at gaa lidt nærmere ind herpaa, og skal nu gaa over til at nævne hvorledes Forholdene i Praxis er ordnet i de forenede Stater.

Som nævnt blev Naval War College oprettet i 1884 og dets Opgaver har jeg nævnt tidligere. Til Forskel fra saa godt som alle Institutioner af tilsvarende Art, bygger Undervisningen her ikke paa Foredrag, men udelukkende paa Selvstudier og Fællesarbejder saasom Søkrigsspil og Diskussioner; kun Folkeret danner en Undtagelse, idet der i dette Fag afholdes Foredrag.

Naval War College er et udpræget Stabskursus, hvor hvert Kursus varer 1 Aar, og følgende Fag er Genstand for Studierne: Strategi, Taktik Kommandoførelse, Politik, Logik og Folkeret. Som Ledere findes der 9 Søofficerer, 1 Landofficer og 1 Civil Professor.

Adgangen til War College er frivillig og nærmest beregnet paa yngre Søofficerer, men dog ogsaa tilladt for ældre; de nærmere Adgangsbetingelser har jeg ikke haft, og kan derfor ikke give mere detaljerede Oplysninger.

I mange Aar har den amerikanske Marine imidlertid lidt under stor Mangel paa Søofficerer, saaledes at Antallet af Deltagere i War College Kursus har været forholdsvis lille; men for ogsaa at give de Officerer, der er udkommanderede eller af anden Grund ikke kan deltage, Lejlighed til at uddanne sig i Stabsfagene, er der indført en Art Korrespondanceundervisning, hvori

til Tider over 500 Søofficerer har taget Del. Tillige udsender Naval war College med regelmæssige Mellemlum en Art Publicationer, der omhandler Emner af almen Interesse for Søofficerer.

Foruden disse udprægede Stabskursus findes der selvsagt en hel Del andre tekniske Kursus, og for at skabe en fastere Ordning m.H.t. den videregaaende Uddannelse for Søofficererne blev der i 1919 nedsat en særlig Kommission med det Formaal at fremsætte en Plan for denne Uddannelse. Planen blev approberet af Marineministeriet, men blev ikke straks bragt til Udførelse p.G.a. den herskende Officersmangel, og saa vidt jeg ved er den endnu ikke gennem-ført; men den har dog sin ikke ringe Interesse især ved sine faste Former, og den Vægt som man ser, der efter Krigen er lagt paa en Grundig Uddannelse af Søofficererne.

Kommissionen Forslag gaar ud paa, at Officererne med visse Mellemlum skal gennemgaa bestemte Kursus for at dygtiggøre sig til de højere Stillinger.

Søofficererne inddeles i 4 Grupper begyndende med de yngste i 1 Gruppe nemlig Sub-Lieutenants og Lieutenants, i 2'Gruppe Lieutenants, Lieutenants-Commanders, Commanders, i 3'Gruppe Lieutenants-Commanders, Commanders og Captains og endelig i 4'Gruppe de tre Admiralsklasser.

Overensstemmende med denne Gruppeinddeling skal Undervisningen falde i 4 forskellige Perioder nemlig:

Kadetskolen

The general line course

The junior war College course

The senior war College course,

saaledes at Kadetskolen uddanner Kadetterne til Søofficerer, The general line course skal gennem-

gaas mellem det 5' og 10' Tjenesteaar, junior war College course mellem det 10' og 20' Tjenesteaar og endelig senior war College course efter det 20' Tjenesteaar. Alle disse Kursus er 1-aarige og de er obligatoriske.

Med Amerikanernes stærke Paapegen af Personlighedens og Selvstændighedens Betydning nævnes saavel ved general line course som ved junior W.C.c. som første Formaal: "Udvikling af Tænkeevnen" og derefter nævnes de forskellige andre Discipliner i hvilke der skal undervises. Senior W.C.C. har Præg af et egentlig Stabskursus, og i Fag som Strategi og Organisation undervises der i de to sidste Kursus.

Efter denne Plan vil det saaledes siges, at man ialt skal gennemgaa 3 Kursus efter man er blevet Officer, nemlig et i ca 28 Aars Alderen, et i ca. 35 Aars Alderen og et å ca 45 Aars Alderen.

M.H.t. Specialisering nævner Kommissionen, at enhver Officer - foruden at være inde i alle den almindelige Tjenestes Detailler - bør være Specialist i et eller andet Fag. Dette kan nu imidlertid ske paa forskellig Maade, og Søofficererne inddeles i denne Henseende i 5 Klasser, nemlig:

- 1) Officerer, som specialiserer sig i saadanne tekniske Fag, at de kan planlægge og føre Opsyn med Fremstilling af Materiel.
- 2) Officerer, som specialiserer sig i saadanne tekniske Fag, at de kan blive Experter i Behandling af Materiellet i en speciel Gren.
- 3) Officerer, som specialiserer sig for udelukkende at udføre særlig Tjeneste.
- 4) Officerer, som uddanner sig i andre end tekniske Fag.
- 5) Officerer, som specialiserer sig til

Stabstjeneste og Marineartilleri

Specialstudiet begynder først efter General line course og man skal forinden have vist, at man har særlige Betingelser for det valgte Speciale.

En amerikansk Søofficers Uddannelse vil efter dette forme sig saaledes:

Efter Afgang fra Kadetskolen 2 Aars almindelig Tjeneste om Bord i et større Skib; derefter overføres Officererne til en af følgende Tjenestegrene:

Krydsertjeneste,
 Torpedobaadstjeneste,
 Undervandsbaadstjeneste,
 Minetjeneste,
 Flyvetjeneste, eller
 Tjeneste i Auxiliarfartøjer.

Fordelingen hertil skal være afhængig af Vedkommendes ønsker

Recommandationer

Ledighed i de forskellige Tjenestegrene.

Efter ca 5 Aars Forløb beordres Officererne til The general line course (i ca 28 Aars Alderen), og efter aflagt Examen begynder Specialuddannelsen, der varer fra $\frac{1}{2}$ til 1 Aar, hvorefter de saa vidt muligt skal gøre Tjeneste inden for deres Speciale.

Nogle Aar efter - i Reglen i 33 - 35 Aars Alderen - beordres de til at gennemgaa the junior war College og herefter skal de saa vidt mulig udkommanderes som Skibschefer.

Senere - som nævnt i ca 45 Aars Alderen - skal saa the Senior war College gennemgaaes.

Man skulde ved denne Ordning opnaa dels en periodisk og ensartet Uddannelse for samtlige Søofficerer, dels en alsidig Specialuddannelse.

Som man ser er denne Plan meget fast og rigoristisk; man skulde synes, at det maatte have visse Vanskeligheder virkelig at gennemføre den.

Jeg skal nu slutte disse Bemærkninger om den videregaaende Søofficersuddannelse i forskel-

lige Lande. Emnet er jo meget omfattende, og paa den Tid, der i et Foredrag er til Disposition, er det kun muligt at give enkelte korekte Oplysninger og i Hovedtrækkene nævne de herhørende Spørgsmaal der ivrigt diskuteres i alle Landes Mariner.

A. H. Vedel.